

Dr. Varga Károly

egyetemi tanár, a kémiai tudomány doktora

*1937-ben született Nagyváradon
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 71/1960.*

Első munkahelye az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet volt, ahol tudományos gyakornokként helyezkedett el, és a szacharidok és fehérjék összetételének meghatározásával foglalkozott. 1963-tól az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében, mint tudományos segédmunkatárs részt vett a frontális gázkromatográfia, az adszorpció és a heterogén katalízis területéhez tartozó alapkutatási feladatok megoldásában. Kísérleti és elméleti munkájának fejlesztése érdekében elvégezte az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Matematikus szakát és 1968-ban kapta meg az oklevelét. Már a 60-as évek közepétől kezdve majdnem minden kutatási feladatának megoldásában alkalmazta és fejlesztette a számítógépes méréskiértékelés módszereit. 1968-tól az MTA Izotóp Intézetében folytatta szakmai tevékenységét, mint tudományos munkatárs. Az adszorpció sebességének vizsgálata terén elért eredményei alapján itt készítette el kandidátusi értekezését, amelyet 1972-ben védett meg. Mint kandidátusi fokozattal rendelkező mérnök még ebben az évben megkapta a BME-től a műszaki doktori címet. 1971.-től a József Attila Tudományegyetem Radiokémiai Tanszékén folytatta tevékenységét, adjunktusi beosztásban. Elsődleges kutatási területe itt is a heterogén katalízis marad. Docensi kinevezését 1974-ben kapta meg. Oroszlánrészt vállalt a tanszék műszerparkjának korszerűsítésében, a kutatói és hallgatói laboratóriumok felszerelésének modernizálásában, az oktatási és kutatási témák korszerűsítésében és a fiatal munkatársak nevelésében. 1974-1975 között ösztöndíjasként 1 évet töltött a Dortmundi Műszaki Egyetemen, mint vendégoktató. Itt részt vett a laborok kialakításában, a kutatási témák elindításában és új tárgyak előadásában. 1982-ben az Alkalmazott Kémia Tanszék docense lett, ahol 8 főkollégium és több speciálkollégium előadója. Tudományos kutatási tevékenysége során a paraméterbecslés numerikus módszereinek fejlesztésében és alkalmazásában, adszorberek és kémiai reaktorok matematikai modellezésében, heterogén katalitikus folyamatok vizsgálatában új, szelektív katalizátorok kifejlesztésében, valamint összetett reakciórendszerek kinetikájának számítógépes szimulációjában, kinetikai paramétereinek becslésében és lehetséges mechanizmusának felderítésében ért el eredményeket. Ezek felhasználásával készítette el akadémiai doktori értekezését és 1992-ben nyerte el a kémiai tudomány doktora tudományos fokozatot. Ugyanebben az évben megkapta egyetemi tanári kinevezését. Oktatói működése során 1987-től a TTK 6 kémiai tanszékét tömörítő Kémiai Tanszékcsoporthoz vezetőhelyettese, majd 1992 és 1995 között vezetője volt. Et követően 5 évig (két ciklusban) a TTK dékáni tisztségét töltötte be. 2002-ben nyugdíjba ment, ezt követően még 3 évig félállásban oktató munkát végzett a Szegedi Tudományegyetem Élelmiszeripari Főiskolai Karán. 45 éves szakmai tevékenysége során 3 szakkönyvnek, 87 tudományos publikációnak, 9 egyetemi jegyzetnek, 7 szabadalomnak volt szerzője, illetve társszerzője. Tudományos közéleti tevékenysége terén említésre méltó, hogy tagja az MTA Katalízis Munkabizottságának és a Vegyipari Műveleti Munkabizottságának. Tagja volt továbbá a MN Természettudományi Képesítési Bizottságának, az OTKA Természettudományi Szakkollégiumának, 3 ciklusban a Széchenyi Professzori Ösztöndíj Kuratóriumának, valamint két ciklusban BME Vegyész-mérnöki Kar Doktori Tanácsának. Jelenleg a Pannon Egyetem Habilitációs Bizottságának tagja.

Az **Egyetem Szenátusa aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki munkáját.